

Sygn. akt V W 144/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 grudnia 2016 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku V Zamiejscowy Wydział Karny z siedzibą w Węgorzewie

w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Merska

Protokolant Marta Kornacka

w obecności oskarżyciela publicznego -----

po rozpoznaniu w dniu 22 września 2016 r., 15 grudnia 2016 r. na rozprawie

sprawy przeciwko **Z. S.**

synowi M. i J. z d. G.

ur. (...) w R.

obwinionego o to, że: I. prowadząc działalność gospodarczą w miejscowości (...)-(...) W., ul. (...) jako płatnik składek od 16.07.2015 r. do 17.05.2016 r. (06/2015-04/2016 r.) nie opłacał zaległych i bieżących składek na ubezpieczenia społeczne i ubezpieczenia zdrowotne w kwocie 7 986,96 zł, plus odsetki liczone do dnia zapłaty włącznie tj. o czyn z art. 98 ust. 1a, w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych

tj. o czyn z art.98 ust. 1 pkt 1a, w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998 r. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r. poz.121 ze zm.) oraz art. 122 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U z 2016 r. poz. 645)

II. prowadząc działalność gospodarczą w miejscowości (...)-(...) W., ul. (...) jako płatnik składek do 16.07.2015 r. do 16.01.2016 r. (06/2015-12/2015 r.) nie opłacał zaległych i bieżących składek na Fundusz Pracy w kwocie 407,40 zł, plus odsetki liczone do dnia zapłaty włącznie, tj. o czyn z art. 98 ust. 1 pkt 1a, w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10. 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych oraz art.122 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy

tj. o czyn z art.98 ust. 1 pkt 1a, w zw. z art. 32 ustawy z dnia 13.10.1998 r. ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych (tekst jednolity Dz. U z 2015 r. poz.121 ze zm.) oraz art. 122 ustawy z dnia 20.04.2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz.U z 2016 r. poz. 645)

1. Obwinionego **Z. S.** uznaje za winnego tego, że prowadząc działalność gospodarczą w W., jako płatnik składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, ubezpieczeń zdrowotnych i Fundusz Pracy nie dopełnił obowiązku opłacania składek w terminach do dnia: 15.07.2015 r., 17.08.2015, 15.09.2015, 15.10.2015, 16.11.2015r, 15.12.2015r, 15.01.2016r., 15.02.2016r., 15.03.2016r.,15.04.2016r., 16.05.2016r., to jest popełnienia wykroczeń kwalifikowanych z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13.10.1998r (Dz. U. nr 205, poz. 1585 z 2009r z późn. zm.), art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27.08.2004r (Dz. U. nr 164, poz. 1027 z 2008r z późn. zm.) i art. 122 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20.04.2004r (Dz. U. nr 69, poz. 415 z 2008r z późn. zm.) i za to na podstawie art. 122 ust. 1 ustawy o

promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy w zw. z art. 9§2kw w zw. z art. 39§1kw skazuje go na karę grzywny w kwocie 500,00 (pięćset) złotych.

2. Na podstawie art. 119 kpw w zw. z art. 624§1 kpk zwalnia obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania w sprawie i przejmuje je na rachunek Skarbu Państwa.

Sygn. akt V W 144/16

UZASADNIENIE

Z. S. prowadził działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług ochrony osób i mienia – biuro ochrony (...) spółka jawna. Zatrudniał pracowników i obowiązany był do 15 każdego miesiąca uiszczać składki na Fundusz Ubezpieczeń Społecznych, Fundusz Ubezpieczeń Zdrowotnych oraz Fundusz Pracy i Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych. Z. S. jako płatnik składek na fundusz ubezpieczeń społecznych, ubezpieczeń zdrowotnych i Fundusz Pracy nie dopełnił obowiązku opłacania składek w terminach do dnia: 15.07.2015 r., 17.08.2015, 15.09.2015, 15.10.2015, 16.11.2015r, 15.12.2015r, 15.01.2016r., 15.02.2016r., 15.03.2016r.,15.04.2016r., 16.05.2016r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie: wyjaśnień obwinionego k. 14v, dokumentacji ZUS k. 2, informacji k. 16.

Obwiniony Z. S. nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, złożył wyjaśnienia, w których wskazał przyczyny dla których nie dopełnił swoich obowiązków. Tłumaczył, iż nie mógł uiścić należności ponieważ miał zablokowane konta. Stan faktyczny w sprawie jest bezsporny, chociaż obwiniony nie przyznał się do jego popełnienia. Wyjaśnienia obwinionego są jedynie jego linią obrony. Do dnia rozpoznania sprawy obwiniony nie dokonał żadnej z zaległych wpłat – k. 16.

Sąd na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego przyjął, iż obwiniony Z. S. dopuścił się kilku wykroczeń kwalifikowanych z art. 98 ust. 1 pkt 1a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych z dnia 13.10.1998r (Dz. U. nr 205, poz. 1585 z 2009r z późn. zm.), art. 193 pkt 3 ustawy o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych z dnia 27.08.2004r (Dz. U. nr 164, poz. 1027 z 2008r z późn. zm.) i art. 122 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy z dnia 20.04.2004r (Dz. U. nr 69, poz. 415 z 208r z późn. zm.) albowiem nie odprowadził składek przewidzianych tymi przepisami w stosownych terminach. Skoro był obowiązany do uiszczenia ich każdorazowo do określonego dnia miesiąca, to nie można przyjąć iż dopuścił się jednego czynu w okresie od czerwca 2015r do kwietnia 2016r. Sąd w związku z tym dokonał zmiany opisu czynu, wskazując daty ich popełnienia. Orzeczenie Sądu Najwyższego z dnia 25 maja 2010r sygn. akt I KZP 4/10 (publ. OSNKW 2010/7/57, Biul.SN 2010/6/16 LEX 577589) określa, iż czyny popełniane przez płatnika nie są wykroczeniami trwałymi.

Wymierzając obwinionemu karę Sąd wziął pod uwagę jego sytuację rodzinną, zdrowotną i materialną. Obwiniony zaprzestał prowadzenia działalności gospodarczej, utrzymuje się z renty. Taka sytuacja zdaniem Sądu zasługuje na zastosowanie instytucji z art. 39§1kw pozwalająca na nadzwyczajne złagodzenie kary. Artykuł 112 ust. 1 ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy przewiduje za popełnienie tego czynu kwotę grzywny nie niższą niż 3000zł. Taka grzywna zdaniem Sądu byłaby nadmierną dolegliwością, dlatego też wymierzono mu karę grzywny w kwocie 500,00 złotych.

W myśl art. 119kpw w zw. z art. 624§1kpk Sąd zwolnił obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów sądowych, albowiem jego sytuacja materialna nie pozwalała na ich uiszczenie.